

మహాలక్ష్మమ్మ- మామిడి తోట

మహాలక్ష్మమ్మ గారికి మహా
కాపీర్షం. జాగ్రత, సంసారం గుర్తం
చెయ్యడంలో ఆవిడకావిడేసాటి. పెరటి చెట్ట
మీద కాకివాలటానికి భయపడుతుంది ఆమె
గొంతు వినిపిస్తే.

చుట్టూలా ఉన్న కొబ్బరి చెట్లు, మామిడి
చెట్లతో ఆమె ఇల్లు ఆశ్రమంలా ఉంటుంది.
కాని ఆమె భర్త యోగిలా కూర్చోలేడు.
వారికో ఆవుంది, కుక్క ఉంది పాపం
పెల్లలు లేదు.

ఆవు మాత్రం పోతురించిన ఆ బోతులా
ఉంటుంది. అదీ, కుక్క అంటే ప్రాణం
మహాలక్ష్మమ్మగారి భర్త శీతంరాజుకి. పసుల

అతనికోబోట కాలు నిలవదు. పని ఉన్నా
లేకపోయినా సంచించేతో పట్టుకొని ఎండవేళ
పదకొండు గంటలకు బజార్లో కెళ్ళి వస్తాడు.
మళ్ళీ సాయంత్రం వెళ్తాడు. ఇంచుమించుగా
అతనలా ఇంట్లోనో తోటలోనో రోడ్డుమీదో
తిరుగుతూనే ఉంటాడు. ఎందుకలా తిరుగు
తావు ఆరోగ్యంబాగులేదుకదాని, ఆత్మీయులూ
స్నేహితులూ, ఎవరన్నా వారించబోలే
అతను దండకం చదువుతాడు మీకేం? మీరు
గొప్ప వాళ్ళు జమీందార్లు. మీది రాయల్
ఫేర్టీ, నాకు పట్టో! నేనుపని చేసుకోవాలి
ఇంకేమేమో నాలిక భోధ పద ని ముద్ద
గొంతుతో! అతనికేనాడో వచ్చిన పెరాలిన్
వాలికను కొద్దిగా వెనక్కి లాక్కుంటు
అంటాడు.

ఇంట్లో ఏవన్నా వాదనలొస్తే అతను
తలుపులకు తలకొట్టుకొంటాడుట.

మహాలక్ష్మమ్మగారు మహా తెలివైనది.
పిల్లనిలా అతన్ని దువ్విమచ్చిక చేసుకొంది.
ఆమె ఏదంటే అతనూ అదే అంటాడు. ఆమె
ఒక సారి అనేసి వదిలేసిన మాట అతను పది
సార్లంటాడు.

మహాలక్ష్మమ్మగారి భర్త రిటైరయి వచ్చి
అక్కడ స్థిరపడిన దగ్గర నుంచి ఆ తోట
లోకి, గొట్టెలూ, మేకలూ రావటం మానే
శాయి. ఆమె ఏయే ఎవడా! అని కేకేసి
దంటే అవి కోనేర్లు పరుగులు తీసి పోవా
ల్సిందే.

ఆ తోటలో రెండు మూడిళ్ళు లేచాయి.
యీ మధ్య ఓ ఇంటి వారితో కోళ్ళూ
వచ్చాయి. తెల్లారే సరికి పిల్లలతో కోడిపెట్ట
బిలబిలా వచ్చి గడ్డి కుప్ప దువ్వటం ప్రారం
భించింది.

ఏ మందోయ్ మీ కోళ్ళు మా గడ్డి పాడు
చేస్తున్నాయ్ మర్యాదగానే చెప్పింది మహా
లక్ష్మమ్మ.

పరి ఆవును తోలుకు వెళ్తుంది. ఆత్మీయు
కి సెండాప్ చెప్పటానికి వెళ్తున్నట్టు దాని
తెంట కొంతదూరం వెళ్తాడు. మళ్ళీ అది
తిరిగి వచ్చే వేళకు ఎదురు తెన్నులు చూస్తూ
రోడ్డుమీద నిల్చుంటాడు. నిజానికి ఒక్క
మాటలో చెప్పాలంటే ఆ మూగ జీవుల్ని
స్నేహించినట్టు, అతనెవర్నీ అభిమానించ
లేదేమో! ముసలితల్లిగనుర్లుతింటూనే ఉం
తుంది. గొడ్డులా ఇంటిచాకీరీ చేసే భార్యకూ
వచ్చు. అతని సణుగుడు భరించాల్సిందే.

కవిపాటి విజయలక్ష్మి

అవతలామె నెమ్మడిగానె, బాబుకోళ్ళను
ఓ సారి ఇటువైపుకోంలా! అని కొడుకి
చెప్పింది.

నరె అబ్బాయి అలానె చేశాడు! కాని
కోళ్ళు గంటన్నా తిరక్కుండా మళ్ళీ గడ్డి
కుప్ప దగ్గర చేరాయి.

ఏ మంది! మీ కోళ్ళు. మహాలక్ష్మమ్మ
గారి గొంతు ఆ ఇంటికి వినిపించేలా అ
లింది.

కరి మెయ్యందమ్మా! అవతలామె అంది
అర్థంవూ

మరవత రోజుల్లో,
ఏమంది మీ కోళ్ళు!

ఆ తరుమేస్తా! పోతాయ్ అవతలామె
అంది.

వాటి ము ఉన్ ఉన్ వెదవ కోళ్ళు
దిక్కు చూచు కోళ్ళు, ఏది మంద మఱి
వచ్చే

కంటె నెట్టించుకోందమ్మా!

ఆ మెయ్య రూపాయలియ్య నీ కోళ్ళు
కోపం కంటె నెట్టెస్తాను. అని మహాలక్ష్మమ్మ
గారంధి అమె తర్తకి కోళ్ళ మీద, కోళ్ళ
గడ వారిమీద తాగా కోపం వచ్చేసి.

కోపం కాని అవతల వారికి అర్థంకాలేదు.
మహాలక్ష్మమ్మ ఓ కోడికి కాలిచేస్తే దారి
వచ్చు అంది మహాలక్ష్మమ్మ.

వాటికేం తెలుస్తుందమ్మా మూగజీవాలు
కోపంకాని మెచుకోమా తల్లీ! ఇంతకీ గడ్డి
అయ్యిందా! వురుగుం కోపం తవ్వతాయి.

ఆ తింటాయన ఏరో తగువు పర్తకోయాడు.
ఆ గడ్డి వరకలే. అని చేచువాసి.

వేయించి ఇంది గడ్డి, మారు ఏయి రూపాయ
యం గడ్డిని కోళ్ళు పాకుచేసి తోర మూసుకు
కుచ్చుంటాం కోళ్ళుని ఇంట్లో రాచుకు
పెంతు లేపోతే రోజుకోడి కోసుకు తినెయ్య
గడ్డి కుప్ప దగ్గరకు కోళ్ళు వచ్చాయం
మాతం. జాగ్రత్త చేకిచూపుదు వేల
తిన్నానా నాచురింది మహాలక్ష్మమ్మ
అయినా కోళ్ళుతావతం మావలేదు. మహాలక్ష్మమ్మ
గారు వెదా మహాలక్ష్మమ్మ మా
లేదు.

అవతల వారు మొండికెయ్యడంతో, గడ్డి
కుప్పకుట్టా. తానూ తర్తా కంటె తోటలో
ఆ కంపా ఈ కంపా సరికి, కంటె చేశారు.

కంటె నేసినంత నేనూ, హమ్మయ్య
ఏళ్ళ కోళ్ళు దావ వాళ్ళ నోట్లో దుమ్ముపడ.

దిక్కుచూచిన వెదవలు తాగా దాపురించారా
దేవుడా నా ఉసురూ నా మొగుడుసురూ వీళ్ళ
తెలాతగులు తుందిరాదేవుడా అంటూ మహాలక్ష్మమ్మ
గారు శపిస్తుంటే సహించలేని అవత
లామె

మాటలు తిన్నగారాసింది. అంది.

మహాలక్ష్మమ్మగారి వచ్చుకారం రాసిన్నట్టు
మండిండ్లి. నువ్వు మాటలు తిన్నగా రాసి,
నేనూ.. నా మొగుడూ గంటయి ఎంతరో
ఈ పనితో చస్తున్నాం. కోళ్ళ నుంచేకదా
అంది

అవతలామె రెచ్చిపోయింది.

ఓ గంట రాచురావజాయుద్ధం.

పిన్నవాళ్ళు కోళ్ళ తగువులే, అని నవ్వు
తుంటూ వెళ్ళిపోయా రే కాని సబవుచెప్పలేదు.

అరివి అరిసి పోయిన ఆదవాళ్ళిద్దరూ,
ఇళ్ళల్లోకి పోయి. దీని కోళ్ళు తగలడ హబ్బు
అని ఒకామె దబ్బున మంతం మీద చతికిం
పడితే, కోళ్ళని తరుముతూ ఎదవముంద
క్లారా ఎన్ని తిట్లుతిన్నా అధేపోతాయి సిగ్గు
లేదు బుద్ధిలేదు. అంది ఆక్కసుగా ఇంకో
ఆమె

వాటికేం తెలుసే మూగజీవాలు? అన్నా
దామె భర్త

అతనిమీద కయ్యిన లేచిందామె తగు
వంతా వింటూ ఇంట్లో తగలడకపోతే,

ఆ పంతులుకో మాట చెప్పలేకపోయామో మనుషులికి బుద్ధిలేకపోతే వాటి కప్పు ఉండాల అందావడ,

అతనేటంటున్నాడో తెలుసైగదదే అని నవ్వి కాంతం ఇక ఆకరిరోజూ కుప్ప చుట్టూ కంచె పెట్టేసుకున్నారగుదా ఊరులో అన్నాడు కాంతంగా,

అవతలి ఇంట్లో మహాలక్ష్మమ్మ, ఇవతలి ఇంట్లో కాంతమ్మ మరి మర్నాటి నుంచి దేగువులుండవనుకున్నా, కోళ్ళుని కుప్పకి వదలటమే కాక ఎన్ని మాటలంది దీనిపోగు మండ అని మరోసారి మహాలక్ష్మమ్మ కట్టు కుంది. 'మనసు మండుతుంటే దానిమొగుడు నసేమి బయటికి రాడు అని నవ్వుకుంటి కూడా. ఆ క్షణంలో ఆమెకు, తనను సాయంగా తగువాడిన తన భర్తకూ గది బయటకు రాని కాంతమ్మ భర్తకూ చాలా తేడా అనిపించింది. మేధువు తనభర్త అంటే కాంతమ్మ భర్త చిన్న రుబ్బురాయిలా తోచాడు.

ఏది ఏమయినా అవార్తికి ఇద్దరూ లీ ఫ్ ఫేరియార్లు

బహిర్ భూమికి వెళ్ళి వస్తున్న మహాలక్ష్మమ్మ కాలిలో బలుసు ముల్లు విరిగింది. హయ్యోనాయనోయ్ అమ్మ, అమ్మ అని ఎత్తి ఎత్తి అడుగులు వేస్తూ ఇంటికి వస్తూ మహాలక్ష్మమ్మ కళ్ళకు పెంట కుప్పడవ్వొ ప్పురుగుల్ని తియ్యార్చి కోళ్ళు కనువించాయి.

ఏ మంకోయ్ ఎక్కడున్నారండీ అరిచింది మహాలక్ష్మమ్మ. మామిడిచెట్టు మీద వాంబోతున్న చిలుకలజంట ఎగిరిపోయింది.

ఓ చెట్టు మీద నుంచి ఇంకో చెట్టుకి ఎగర తోయే ఉడుత పిల్లలు క్రిందన పడి ఆగి పరుగు తీశాయి.

రివటలా రయ్యన ఇవతం కొచ్చాడు మహాలక్ష్మమ్మ భర్త శీతంరాజు కొంప లంటుకుపోతూనట్లు భార్య గొంతు వినగానే ఏమిటి? ఏమిటి? అంటూ!

తాత్కాలికంగా కాలిలో ముల్లు విరిగిన సంగతి మరచిపోయిన మహాలక్ష్మమ్మ కోళ్ళు పెంట దువ్వేస్తున్నాయండీ తగలడి పోతుంది పెంట. ఈ శని ఎప్పుడు వదులుంది రాబాబు. అయినా గుళ్ళోదేవుళ్ళా మీరు కూమంటె ఎలా! ఇవతలా అవతలా చూసుకోరూ. అని ఆపేక్షగా మందలించి, ఉమ్ అని కోళ్ళను కొట్టితోయి ముందుకి పడి. కాంతమ్మ తల్లి అరిచింది మహాలక్ష్మమ్మ.

చతికిధబడ్డ ఆమె జబ్బుపట్టుకుని, లే అన్నాడు శీతంరాజు. మహాలక్ష్మమ్మ లేవదీసే వాడిలా. నిజానికి ఆమె చెయ్యి కూడా కదప లేదు స్థూలకాయురాలు మహాలక్ష్మమ్మ

ఇవాళ ఎవరి ముఖం మాళానో దాని మొఖమే అని కాంతమ్మ ఇంటి వైపు చెయ్యి వాసి చూపింది, ఉండండి వెదవ ముల్లు తీసి పారేసాను. అని జబ్బుమీమన్న అతనిచెయ్యి తోసేసి మెడలో సానుతాడు కున్న పిన్ను తీసి కాంతమ్మ మీద కోళ్ళమీదా ఉన్న కసితో, కాలు తవ్వేసుకుంది మహాలక్ష్మమ్మ. కాని ముల్లు రాలేదు.

నేతెస్తా నుండు ముండు ఆ కోళ్ళను తరిమేసి వచ్చి అన్నాడు శీతంరాజు. ఓమ్ అని కోళ్ళకు తరుముతూ, పీటమీద కాలు వేశాడు. పాదం పేడలో కూరుకుపోయింది.

తను చెదామదా కాంతమ్మని ఆమె కోళ్ళు. తిట్టాడు కాని అతనేమంటున్నాడు అవతలి వారికి బోధపడదు. కోపం వస్తే అతని మాటెంతో ముద్దతో తడబడుతుంది.

హరి భగవంతుడా. పర్యతంలా లేచి నిల్చింది మహాలక్ష్మమ్మ. అమ్మో అమ్మో అనుకుంటూ ఇంటి వైపు నడిచింది.

మర్నాటికి పాదం వాచి సన్నగా సంపటం ప్రారంభించింది. అయినా పాపం మంచమీద కూర్చోలేదు. కోళ్ళని ఓ కంట కని పెడుతూనే ఉంది. అదీకాక శీతంరాజు కాని దివను బోజనం తక్కువైతే గడువు కునే మనిషికాదు. అతను తిన్నది తిరగటానికి అరిగిపోతుంది.

పిండి కట్టూ గట్టూ కట్టింది మహాలక్ష్మమ్మ దబ్బు బర్బు కాకుండా పాదాని కొచ్చిన ప్రమాదం తప్పకుండాని.

మళ్ళీ కోళ్ళు పెంట దువ్వేతున్నాయని ఆరెండిళ్ళ మధ్యా ఓ మధ్యాహ్నం మండే వేళ, మాటల పోట్లాట ప్రారంభమయ్యింది.

ఓ పక్క పాదం నలుపు ఇంకో పక్క కోళ్ళు పెంట దువ్వేస్తున్నాయని దుగ్గ తారా స్థాయి నందింది మహాలక్ష్మమ్మ గొంతు అబ్బి ఏమిటండీ వెదవ కోళ్ళ తగువు రోజూ, కోళ్ళని అమ్మి పారెయ్యండి అంది కాంతమ్మ భర్తతో

అంతకు ఆరగంట ముందే బుట్ట క్రింద మాతబడ్డ కోళ్ళకి, తను పీకలు నులిమెయ్యటమో. సంతకి కాళ్ళకట్టి వాసుకుపోవటమో జరిగే తరుణం దగ్గరయిందని తెలియదు పాపం జల్లిన నూకలు సంతోషంగా ఏరుకు తింటున్నాయి.

మర్నాటి సాయంత్రం చీకటి పడేవేళ, పెంటదగ్గర కోళ్ళను చూసిన మహాలక్ష్మమ్మ మరి ఆలోచించలేదు.

ఓ రాయితీసి కోళ్ళ గుంపు మీదికి విసిరి ఇంట్లోకెళ్ళిపోయి శ్రీరామరామ అని లెంప లేసుకుని పాపం దులిపేసుకుంది

కంటతడి పెడుతూ పొరిగింటి వారిని తిడుతూ, కాలు విరిగిన కోడిని కూర వేసేసు క్కుని మిగతా కోళ్ళ కాళ్ళు కట్టి సంతకు దారి జెట్టింది కాంతమ్మ.

కోళ్ళ బెడడ వదిలింది కాని కాలు బెడద లావయ్యింది. మహాలక్ష్మమ్మకు కాలు భూమి మీద మోపితే కలారో మంటుంది ఆ ఊర్లో ప్రాక్షీసు పెట్టిన కుర్రడాక్టరు దగ్గర కెళ్ళి

ముల్లు తీయించి కట్టు కట్టించుకోవటమే
 ఘుంచినన్నాడు కీతంరాజు పగంతా ఏం
 చెయ్యాలి అనే ఆలోచనతోనే గదిపి పిం
 దీపాలు వెలిగే వేళ, ఎరిగిన ఓ కుర్రాణ్ణి
 సాయం తీసుకుని తలుపులు జాగ్రత్త నివ
 రన్నా దూరేను. పాఠాగియై మీద మూత
 పెట్టడం మరచిపోయానండోయ్ ప్లేటు పడే
 యండి అని తర్రకు జాగ్రత్తలు చెప్పి
 రిజాలో బతులుభేరింది దాక్కరు దగ్గరకు
 మహాలక్ష్మమ్మ.

దాక్కరు కుక్కలు, అమెని చూసి ఆమె
 మూలుగుతూ చెప్పినమాటలు విని విషయం
 తెలుసుకుని, కలారందరూ! అని చెప్పింగ్
 రూమ్లోకి పిలిచి ఎత్తు బల్లమీద కూర్చుని
 దిన్నబల్ల మీదకి పాదం వుంచబున్నాడు.

అమ్మో, అమ్మో, ఊహించి మూలు
 గుకూ ఇలాకే ఘేంది మహాలక్ష్మమ్మ,

వకలాతేకమ్మ, ఓ నిమిషం దాక్కరు
 నెమ్మదిగా పాదానికి పిండితో ఇంకేదో
 ఆకుల మధ్యలో అంటుకుపోయిన గుడ్డ
 కట్టను తీవలాగాకు నరున.

అను జాకోయ్ అని అరిచి వంగి కుట్టు
 దాక్కరు తీవలాకాపు రెండు చేతుల్లో పట్టు

కుని, కాలలాగేనుకుని బల్లమించి జారి
 పోయింది మహాలక్ష్మమ్మ

ఆ కుట్టు దాక్కరుకి నవ్వు, కోపం రెండూ
 వచ్చాయి

ఆమెకు తోచాచ్చిన కుర్రాడు పకాల్చి
 నవ్వు దాక్కరు గారి క్రాపు వదలండి మామ్మ
 గారూ, అన్నాడు.

కుర్రాడు తనను మామ్మగారూ అని
 పిలిచి నందుకు కుట్టు వెధవకి మామ్మలా
 కనుపించానా! అని కోపం వచ్చినా! తను
 తయంతో చేసిన పనికి నొచ్చుకుంటూ లేదు
 బాబూ! ఏమీ అనుకోకు! నా కొడుకు లాటి
 వాడివి తమ్ముడిలాటివాడివి అని లెంపలేసు
 కుని మళ్ళీ బల్లమీద కూర్చుంటూ, అబ్బాయ్
 కాస్తనన్ను పట్టుకో అని తోచాచ్చి న
 అబ్బాయికి చెప్పి బాబూ ముల్లు తీసేసి మంచి
 మందేసి కట్టుకట్టేయ్ అంది దాక్కరుతో
 మహాలక్ష్మమ్మ

అలాగే కాని మీరు ఓర్పుకోవాం కదం
 కూడదు అలా అయితేనే కడతాను కట్టు
 అన్నాడు దాక్కరు కండిషనులా

అలానే బాబూ! అని గట్టిగా కళ్ళుమూసు
 కుంది మహాలక్ష్మమ్మ.

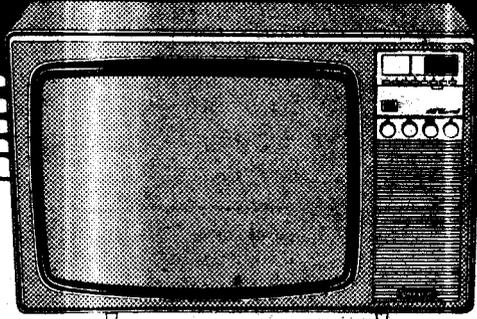
దాక్కరు ముల్లుతీసి పన్ పిండి కట్టు కట్టే
 వరకూ, నెమ్మది బాబూ! పెద్దదాన్ని రామ
 చంద్రప్రభో "ఓ" పోరు పోరు వెధవ పోరు
 అమ్మ. శివ శివా! మంచివాళ్ళకే ఈరిబాదలు
 చెద్దవాళ్ళు దుక్కల్లానె ఉంటారు. వాళ్ళనే
 ముహూ గుచ్చుకోవు ఏ రోగాలా రావు అని
 ఓ సారి కళ్ళు విప్పి తనను పట్టుకున్న
 అబ్బాయి వైపు చూసి రిజా వెధవ ఉన్నాడా?
 అని ప్రశ్నించి వెక్కువ డబ్బు లిమ్ముంటాడో
 ఏమో! బయట చినుకులు కూడా ప్రారంభ
 మయినట్లున్నాయి. ఎంత కష్టం తెచ్చి పెట్టా
 వురా భగవంతుడా అని తన పాదంవైపు
 మందువేసి ఆ పాదానికి స్వయంగా కట్టు
 కడుతూన్న దాక్కరు వైపుచూసి, నెమ్మద
 స్తుడే అని మనసులో అనుకుని, నీకు మంచి
 తవివ్వతే ఉంది బాబూ అని ఆశీర్వదించేసి
 పెద్దదాన్ని మరికాస్త మందేసి మళ్ళీనేరా
 కుండా కట్టుకట్టావు కదూ! అని దాక్కరు
 ప్రశ్నించింది మహాలక్ష్మమ్మ.

ఆ మంచి మందేకాను లెండి రేపో
 ఎట్లుతో ఓసారి వచ్చి డ్రస్సింగ్ చేయించు
 క్షోండిఅని ప్రెసిగ్జెన్స్ వ్రాసి ఇవికదయం
 ఓకటి సాయంత్రం ఓకటి మాత్రం

UNIVERSAL ELECTRONICS

*Available on Cash
 and Easy Instalments*

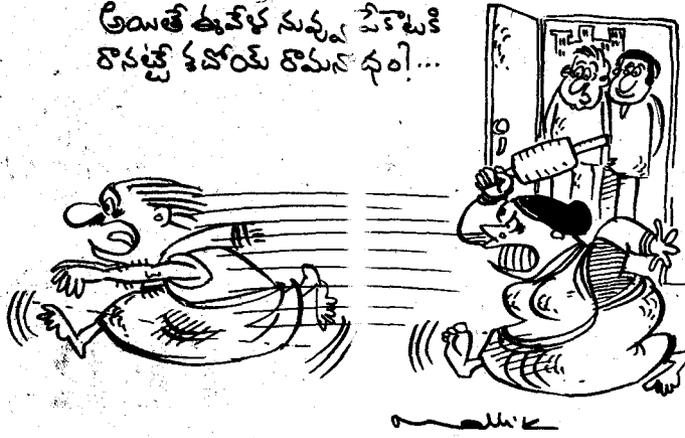
Colour from Uptron
 Dreams and fantasies
 for you

UPTRON

Lakdi ka pul, Opp : Hotel Ayodhya
 Hyderabad - 500 004
 Phone : 226194

అయితే ఊవేళ్ళ నువ్వు పోట్లకి
రొసట్టే కడంబ్ రొమ్మన ధని...

మంగండి అని చెప్పాడు.

మెక్కుకుంటూ వచ్చి, అతని చేతిలోని
కాయితం తీసుకుని రెండు రూపాయల కాయ
తం చేబిలు మీదుంచింది మహాలక్ష్మమ్మ.
రెండు రూపాయలు కాదు ఐదు అన్నాడు

డాక్టరు టక్కున.

అక్కర్యంగా ఐదు రూపాయలే అని
తప్పదన్నట్లు రుమాలులో ముడేసిన ఐదు
రూపాయలు కాయితం చేబిలు మీద పెట్టి
రెండు రూపాయలు కాయితం తీసుకుని,
నన్ను రిజాలో పడేసి నువ్వెళ్ళుబాబూ! అంది
మహాలక్ష్మమ్మతో దొచ్చిన కుర్రాణ్ణి

మామ్మగారూ! మాత్రలు. అవి ఆమె
ముఖంలోకి చూశాడు కొనమన్నారా అన్నట్లు
అబ్బాయి

అబ్బాణ్ణి అదే పోతుంది. ఏ రెండు
రూపాయలో ఏమీ అనుకున్నాను. ఈ డాక్టరు
బాగుపడకులే. అని శపింపేసి మంగలి రామి
గాణ్ణి పిలిచి పావలా డబ్బులిస్తే ముల్లు తీసి
పారేసాను అని గొణుక్కుంటూ రిజా ఎక్కింది
మహాలక్ష్మమ్మ

అబ్బాయి ఉంటాను మామ్మ గారూ
కాగ్రత్తగా దిగండి అని చెప్పి వాన తుంప
రలో తడుస్తూ బజారువైపు వెళ్ళిపోయాడు.

మామ్మగారట వెధవ కలా కనుపిస్తు
న్నాను కాబోలు అని గొణుక్కుంటూ రిజా
ఎంతకి మాట్లాడావచ్చి అడిగింది మహ
ాలక్ష్మమ్మ రిజా ద్రయవరూ.

మూడు అన్నాడు అతను రిజా బరువుగా
లాగుతూ

ఊరికి కొత్తవాడివా? ఉరిమినట్టిడిగింది
మహాలక్ష్మమ్మ

కాదండి పాతోణ్ణి, ఆకోట కంటేనంది
అన్నాడతను.

రెండు రూపాయల కన్నా దమ్మిడి
ఎక్కువ ఇవ్వని మహాలక్ష్మమ్మ మూడు
రూపాయలివ్వడే రిజా ఎలా దిగుతారో
చూస్తానని రిజా ద్రయవరూ, కోట రోడ్డు
కొచ్చారు వాదించుకుంటూ.

నన్ను వర్షమేమో టప్పున దీపాలారి
పోయాయి. ఇంటి కెళ్ళేతోపకీ పక్కన
చూసిలోకి పాతినకరంటు స్థంభం వైరుంది.

మహాలక్ష్మమ్మ ఆ మాట చెప్పబోయేంత
లోనే ఇంత దూరం ముగ్గురు మనుషుల
బరువున్న ఈమెను ఈడ్చుకు వస్తే రెండు
రూపాయలా ఇస్తుందనే ఉక్రోశంతో ఆమె
మాట వినిపించు కోకుండా రిజా లాగిం
చొగాడా చీకట్లో వైరుమీద నుంచి రిజా
వైపువరు.

'త్రైవాన్లోని విహార స్థలం 'సన్ మూన్ లేక్' దగ్గర ఓ రాతి మీద
ఎవరో ఇలా చెక్కారు.

"భార్యతో పచ్చాను. అదృతంగా గడిచింది..."

దాని కింద ఇంకెవరో ఆ తరువాత చెక్కారు.

"భార్య లేకుండా పచ్చాను. ఇంకా బోలెడు అదృతంగా
గడిచింది."

రిజా వ్రాజంప్ చేసింది. మహాలక్ష్మమ్మ
గారెగిరి దబ్బున పెద్ద బస్తా తిరగబడినట్టు
క్రిందబడి ఓగావు కేక పెట్టింది.

ఆ చీకట్లో ఏం జరిగిందో అని ఆ కేక
విన్న వారందరితోపాటు కాంతమ్మ వచ్చింది
టార్చి లైటుపట్టుకుని.

ముణుకులు, ముఖం చేక్కు కుపోయి
ఏడుస్తున్న మహాలక్ష్మమ్మను లేవనెత్తుతూ
రిజా ద్రయవర్షి చెదామడా తిట్టారందరూ
అతను డబ్బు లడక్కుండానే రిజా
ఈడ్చుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ప్రాధమికపదారాలు చేసి అందరూ వెళ్ళి
పోయాక ఏమండీ మా అమ్మకి ముల్లుగుచ్చు
కొని ధనుర్నాతం వచ్చి చచ్చిపోయింది
నేనూ అలాపోతానేమోనండీ! అని ఏడ్చింది
మహాలక్ష్మమ్మ తన ముఖంలోకి చితుకు
చితుకుగా మాస్తూన్న శీతంరాజుని చూసి.

మరేం వర్ణం లై ర్యం చెప్పాడు శీతంరాజు
ఇట్లా వాకిలి తోట దొడ్డి గొడ్డూ గోదం ఎలా
చూసుకుంటారండీ! ప్రశ్నించింది ఏడుస్తూ
మహాలక్ష్మమ్మ!

అపశకునం మాటలాడకు ఎట్లాండీ
దీపావళి నీకు మతాబులు చిచ్చు బుడ్డూ అవీ
తెస్తాను అన్నాడు చిన్న అమ్మాయిని బుజ్జు
గిస్తూన్నట్లు శీతంరాజు.

ఏమండీ! అంది గారాలుపోతూ మహా
లక్ష్మమ్మ.

ఈ సారి అవేంవద్దు తారాజువ్వలుతెండి.
కొల్లాలనుంది అంది మహాలక్ష్మమ్మ

అమ్మొ వెట్టిదానా తెస్తానె అన్నాడు
శీతంరాజు.

దీపావళిరోజు రాత్రి పదిగంటల వేళ
కాంతమ్మ గారు వంటకని వేసుకున్న పాక
తగులబడిపోయింది

ఎవరు విసిరారో తారాజువ్వ! అని
మర్నాడు నలుగురూ అనుకునేవేళ ఎవరో
తల్లి వాళ్ళకు పోయేకాలంరానూ మాకేం
బిడ్డా పాపా! అంది మహాలక్ష్మమ్మ

అస్సలు మహాలక్ష్మమ్మగారు వచ్చాకే
కోటలో అలికిడి అన్నారు కొందరు. అప్పు
డప్పుడు చిన్న చిన్న ఉపకారాలు చేస్తాం
టుంది ఇంతువులకి మహాలక్ష్మమ్మ మంచిదే
అంటారు.

వంటపాక తగులబడింది మహాలక్ష్మమ్మ
తారాజువ్వతోనే అని ఇప్పటికీ ఎవరికీ తెగి
యదు.